

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

26 септември 2000 година*

„Запазване на права на работници в случай на прехвърляне на предприятие –
Прехвърляне на община на дейност, осъществявана преди в полза на тази община
от юридическо лице на частното право”

По дело C-175/99

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда на основание член 234 ЕО,
от Conseil de prud'hommes de Metz (Франция) в производството, висящо пред този
съд между

Didier Mayeur

и

Association Promotion de l'information messine (APIM)

относно тълкуването на член 1, параграф 1 от Директива 77/187/ЕИО на Съвета от
14 февруари 1977 г. относно сближаване на законодателствата на държавите-
членки по отношение на защитата на правата на работниците и служителите в
случай на прехвърляне на предприятия, дейности или части от предприятия или
дейности (ОВ L 61, стр. 26),

СЪДЪТ,

в състав: г-н G. C. Rodríguez Iglesias, председател, г-н J. C. Moitinho de Almeida
(докладчик), г-н D. A. O. Edward, г-н L. Sevón и г-н R. Schintgen, председатели на
състав, г-н P. J. G. Kapteyn, г-н C. Gulmann, г-н A. La Pergola, г-н J.-P. Puissochet, г-н
P. Jann, г-н H. Ragnemalm, г-н M. Wathelet и г-н V. Skouris, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Léger,

секретар: г-жа L. Hewlett, администратор,

като взе предвид писмените становища, представени:

– за г-н Mayeur, от адв. L. Pate, avocat от адвокатската колегия на Metz,

– за Association Promotion de l'information messine (APIM), от адв. M. Hellenbrand,
avocat от адвокатската колегия на Metz,

* Език на производството: френски.

– за френското правителство, от г-жа К. Rispal-Bellanger, началник отдел в дирекцията по правните въпроси на министерство на външните работи, и г-жа. С. Bergeot, chargé de mission в същата дирекция, в качеството на представители,

– за Комисията на Европейските общности, от г-н D. Gouloussis, правен съветник, в качеството на представител,

предвид доклада от съдебното заседание,

след като изслуша устните становища на г-н Mayeur, за който се явява адв L. Pate; на Association Promotion de l'information messine (APIM), за което се явява адв M. Hellenbrand; на френското правителство, за което се явява адв С. Bergeot, и на Комисията, за която се явява адв. J. Sack, правен съветник, в качеството на представител, в съдебното заседание от 8 февруари 2000 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 13 юни 2000 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С Решение от 14 април 1999 г., получено в Съда на 11 май същата година, Conseil de Prud'hommes de Metz (Трудов съд на Metz) по силата на член 234 ЕО е поставил два преюдициални въпроса относно тълкуването на член 1, параграф 1 от Директива 77/187/ЕИО на Съвета от 14 февруари 1977 г. относно сближаване на законодателствата на държавите-членки по отношение на защитата на правата на работниците и служителите в случай на прехвърляне на предприятия, дейности или части от предприятия или дейности (ОВ L 61, стр. 26),

2. Този въпрос е възникнал в рамките на спор между г-н Mayeur и Association Promotion de l'information messine (наричана по-нататък APIM) във връзка с уволнението на г-н Mayeur.

Правото на Общността

3. Член 1, параграф 1 от Директива 77/187 предвижда:

„Тази директива се прилага в случай на прехвърляне на предприятие, на дейността му или на част от нея на друг работодател в резултат на юридическо прехвърляне или сливане.”

4. Член 2 от Директива 77/187 постановява:

„За целите на тази директива:

...

б) „приобретател” означава всяко физическо или юридическо лице което, поради прехвърляне по смисъла на член 1, точка 1, става работодател по отношение на предприятие, дейност или част от нея;

...”

5. Член 3, параграф 1, алинея първа, от Директива 77/187 предвижда прехвърляне от прехвърлителя на приобретателя правата и задълженията, произтичащи от трудов договор или от трудово правоотношение, съществуващо към датата на прехвърлянето.

6. Съгласно член 4 от Директива 77/187:

„1. Прехвърлянето на предприятие, дейност или част от нея не представлява само по себе си основание за уволнение от прехвърлителя или приобретателя. ...

...

2. Ако трудовият договор или трудовото правоотношение е прекратено поради факта, че прехвърлянето по смисъла на член 1, параграф 1, води до съществени промени в условията на труд в ущърб на трудещия се, то се счита, че работодателят е отговорен за прекратяване на трудовия договор или на трудовото правоотношение.”

7. Директива 98/50/ЕО на Съвета от 29 юни 1998 г. за изменение на Директива 77/187 (ОВ L, 201 стр. 88), чийто срок за транспониране изтича на 17 юли 2001 г., заменя член 1, параграф 1 от Директива 77/187 със следния текст:

„а) Тази директива се прилага в случай на прехвърляне на предприятие, дейност или част от предприятие или дейност на друг работодател в резултат на юридическо прехвърляне или сливане по силата на закона.

б) По смисъла на алинея а) и следващите разпоредби на този член, прехвърляне съществува по смисъла на тази директива, когато има прехвърляне на икономически обект, който запазва своята идентичност в смисъл групиране на ресурси, които имат за цел да извършват икономическа дейност, без значение дали тази дейност е основна или спомагателна;

в) Тази директива се прилага за държавни и частни предприятия заети с икономическа дейност, без значение дали работят за печалба. Административната реорганизация на държавните административни власти или прехвърлянето на административни функции между държавните административни власти не е прехвърляне по смисъла на тази директива.”

Националното законодателство

8. Член L. 122-12 от code du travail (Кодекса на труда) предвижда:

„Закриването на предприятие, освен при форсмажорни обстоятелства, не освобождава работодателя от задължението да даде предизвестие за уволнение и, в необходимите случаи, да плати компенсацията, предвидена в член L. 122-9.

Ако в правното положение на работодателя произтече някаква промяна, по-специално поради правоприемство, продажба, сливане, преобразуване на активи или присъединяване, всички трудови договори, които са в сила към датата на тази промяна, продължават да действат между новия работодател и служителите на предприятието.”

9. Компенсацията, предвидена в член L. 122-9 на Code du travail, е компенсацията за уволнение.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

10. На 1 септември 1989 г. г-н Мауеу е назначен от APIM за служител по силата на договор с неопределена продължителност.

11. Съгласно член 3 от неговия устав, предметът на APIM, сдружение с нестопанска цел, е да утвърждава, разпространява и популяризира по всякакви начини и във всички области възможностите, които се предлагат от град Metz и неговата zone d'attraction, за позволяване и насърчаване развитието, установяването и създаването на различни дейности. За тази цел APIM издава и разпространява брошури, списания и диплянки. Като част от тази дейност, APIM издава списанието Vivre à Metz.

12. Г-н Мауеу отговаря за рекламната дейност на APIM, и в това си качество, неговите задължения включват проучване на търговците и рекламодателите в града, събиране на средства за публикуването на реклами в списанието Vivre à Metz, съставяне на договори и фактури, и изготвяне на месечен отчет с подробности относно изброените задължения.

13. След разпадане на APIM и след поемане на неговите дейности от град Metz на 16 септември 1997 г. г-н Мауеу е уведомен за своето уволнение поради следния икономически мотив: прекратяване дейността на APIM

14. На 10 февруари 1998 г. г-н Мауеу подава иск срещу APIM пред Conseil de prud'hommes de Metz, с който изисква да му бъде изплатена сума в размер от 177 262 FRF като обезщетение за незаконно уволнение, плюс законните лихви от датата на неговата искова молба.

15. В подкрепа на своя иск, г-н Мауеиш заявява, че е единственият служител, който изгубва своята работа в следствие на прекратяването дейността на APIM и поемането ѝ от град Metz.

16. Г-н Мауеиш се позовава на съдебната практика на Cour de cassation (Франция), в смисъл че, независимо че разпоредбите на член L. 122-12 от code du travail не са приложими, когато дейност, осъществявана от юридическо лице на частното право, е прехвърлена на „публична административна институция”, юридическо лице на публичното право, субект на публичното право, то напротив, тези разпоредби, са приложими когато същата дейност, осъществявана от юридическо лице на частното право, е прехвърлена на юридическо лице на публичното право, което е субект на частното право и се приема за „промишлена или търговска публична институция” по смисъла на френското право.

17. Г-н Мауеиш твърди, че тази съдебна практика противоречи както на думите, така и на целта на Директива 77/187, и настоява разпоредбите на тази директива да бъдат приложени спрямо него.

18. Препращащият съд отбелязва, че член L. 122-12 от code du travail обхваща различни положения, в които трудов договор е прехвърлен от едно частно предприятие на друго, но мълчи по отношение на положение, в което дейността на такова предприятие е прехвърлена на публично предприятие.

19. Conseil de prud'hommes забелязва, че съгласно съдебната практика на Cour de cassation (Касационния съд), единствено служителите на промишлени или търговски предприятия, които са прехвърлени на публични институции, са обхванати от разпоредбите на Директива 77/187. Той се пита дали подобно тълкуване няма като последица ограничаването обхвата на член 1 от Директива 77/187, независимо че тя има общ обхват и не прави никакво подобно изключение. Той напомня, че Съдът дава широко тълкуване на Директива 77/187 като изисква трудовите договори да бъдат запазени при обстоятелства, при които прехвърлянето не е следствие от сливане или юридическо прехвърляне. Служителите са защитени от правото на Общността, дори когато няма правна връзка между последователните оператори.

20. Според упоменатия по-горе съд дейността, която извършва г-н Мауеиш, е търговска и печеливша и пряко допринася за финансирането на списанието Vivre à Metz. Освен това, дейността на APIM е изцяло поета и продължена от град Metz, който продължава да издава и разпространява списанието в същата форма.

21. Тъй като в иска се изисква разяснение на понятието „прехвърляне на предприятие” по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 77/187, Conseil de prud'hommes de Metz решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните два преюдициални въпроса:

1) Директива 77/187/ЕИО от 14 февруари 1977 г. прилага ли се относно сближаването на законите на държавите-членки във връзка със защитата на правата на работниците и служителите в случай на прехвърляне на предприятия, дейности или части от предприятия или дейности, когато дейността на юридическото лице на частното право е прехвърлена на юридическо лице на публичното право?

2) Трябва ли приложението на Директива 77/187/ЕИО от 14 февруари 1977 г. да се изключи, когато дейността е прехвърлена на публична административна служба?

22. Понятието „публична административна служба” е понятие от френското административно право, което Съдът, съгласно член 234 ЕО, няма компетенции да тълкува. Съдът може единствено да предостави на националния съд тълкуване на правото на Общността, което да го подпомогне при решаването на спора по главното производство.

23. При тези обстоятелства, отнесените от препращащия съд въпроси, които е уместно да се разгледат заедно, трябва да се разбират като търсещи отговор по същество на въпроса дали и при какви условия Директива 77/187 се прилага в случая когато община, която е юридическо лице на публичното право и действа в рамките на специфичните административноправни норми, поема дейности по рекламата и информацията на услугите, които тя предоставя на обществеността, като такива дейности преди са извършвани в полза на общината от сдружение с нестопанска цел, което е юридическо лице на частното право.

24. Френското правителство отбелязва от самото начало, че, независимо че АРІМ е сдружение, субект на частното право, в действителност то е публична служба, изпълняваща задача от общ интерес, и в резултат поемането на дейността му от град Metz, трябва да се приема като преобразуване на структурите на публичната администрация, въпрос, който попада извън обхвата на Директива 77/187, съгласно точка 14 от Решение от 15 октомври 1996 г. по дело Henke C-298/94, Recueil, стр. I-4989.

25. В подкрепа на тази аргументация френското правителство се позовава на редица фактори.

26. Първо, то твърди, че АРІМ е имало силна и безспорна връзка с град Metz, тъй като това сдружение е било създадено по инициатива на кмета на Metz, то е било ръководено от избрани представители или служители на последния, и средствата произлизат главно от общински субсидии, а не от приходи от предоставени услуги.

27. Второ, френското правителство твърди, че АРІМ извършва своята същинска дейност, а именно рекламата на град Metz и привличането на икономически дейности на територията на тази община, от името на последната и с обществено полезна цел.

28. Трябва да се отбележи, че в точка 14 от упоменатото по-горе дело Henke, Съдът поддържа, че преобразуването на структури на публичната администрация или прехвърлянето на административни функции между публично-административни органи не представлява „прехвърляне на предприятие” по смисъла на Директива 77/187. От това Съдът прави заключението, че в точки 17 и 18 от посоченото решение понятието „прехвърляне на предприятие, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности”, по смисъла на член 1, параграф 1 от упомената директива, не обхваща прехвърлянето на група общини на общински административни функции, които са част от упражняването на общинската власт.

29. От друга страна, прехвърлянето на една икономическа дейност от юридическо лице на частното право на юридическо лице на публичното право по принцип попада в обхвата на Директива 77/187.

30. Наистина, от една страна, по силата на член 1, параграф 1 от Директива 77/187 се прилага относно прехвърляне на предприятия, дейности или части от предприятия или дейности на друго предприятие в резултат на юридическо прехвърляне или сливане.

31. От друга страна, член 2 от Директива 77/187 определя приобретателя като „всяко физическо или юридическо лице което, поради прехвърляне по смисъла на член 1, параграф 1, става работодател по отношение на предприятие, дейност или част от предприятието”.

32. В съответствие с постоянната съдебна практика Съдът поддържа, че понятието предприятие, по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 77/187, обхваща всяка устойчива самостоятелна стопанска единица, с други думи, организирано обединение на лица и активи, които спомагат за упражняването на икономическа дейност с конкретна цел (вж., последно, Решение от 2 декември 1999 г. по дело Allen и др. C-234/98 Recueil, стр. I-8643, точка 24). Подобно понятие е независимо от правния статут на тази стопанска единица и нейния начин на финансиране.

33. Член 1, параграф 1 и член 2, буква б), от Директива 77/187 следователно не позволяват изключването на прехвърлянето на икономическа дейност от юридическо лице на частното право на юридическо лице на публичното право от обхвата от Директива 77/187 само поради факта, че приобретателят е юридическо лице на публичното право. Единствено преобразуването на структурите на публичната администрация или прехвърлянето на административни функции между публично-административни органи попадат извън обхвата на тази директива, съгласно посоченото по-горе Решение по дело Henke.

34. Това тълкуване, което съответства на целите на Директива 77/187, а именно гарантиране продължаването на трудовите отношения в една самостоятелна стопанска единица, независимо от промяната на нейния собственик, допълнително се подкрепя от член 1, параграф 1, буква в) от Директива 77/187, с измененията от Директива 98/50, в чийто обхват не попада спорът по главното производство. Тази

разпоредба предвижда, че Директива 77/187 трябва да се прилага спрямо публичните предприятия, извършващи икономическа дейност, но административното преобразуване на публично-административни органи или прехвърлянето на административни функции между публично-административни органи, не представлява прехвърляне по смисъла на посочената директива.

35. В делото по главното производство, в противовес на твърдението на френското правителство, оспорваното прехвърляне на дейности, не представлява преобразуване на структури на публичната администрация или прехвърляне на административни функции между публично-административните органи по смисъла упоменатото решение по дело *Henke*.

36. От съдебното решение за препращане е очевидно, че разглежданият в главното производство случай е прехвърляне на икономическа дейност между две самостоятелни предприятия.

37. Първо, от съдебното решение за препращане е очевидно, че АРІМ е частно сдружение с нестопанска цел, което има юридическа правосубектност, различна от тази на град *Metz*. Фактът, че АРІМ е създадено по инициатива на кмета на този град, че то е било управлявано от избрани представители и че неговите средства се придобиват основно от общински субсидии не променя факта, че АРІМ е стопанска единица, различна от тази, която поема неговите дейности (вж. в тази връзка посоченото по-горе Решение по дело *Allen* и др., точка 17).

38. Второ, от съдебното решение за препращане е ясно, че АРІМ е осъществявала рекламни и информационни дейности от името на град *Metz* във връзка с услугите, които последният предоставя на обществеността.

39. Дейност от този вид, която се състои в предоставянето на услуги, по своето естество е стопанска и не може да се разглежда като произтичаща от упражняването на публичната власт.

40. Прехвърлянето на икономическа дейност, като извършваната от АРІМ, не може да се изключи от обхвата на Директива 77/187 само поради факта, че се извършва с нестопанска цел или в обществен интерес. Съдът вече е решавал, че директивата е приложима спрямо прехвърлянето на дейност, като оказване на помощ на лица, зависими от наркотични вещества, осъществявана от фондация - юридическо лице на частното право с нестопанска цел, (Решение от 19 май 1992 г. по дело *Redmond Stichting* и др. C-29/91, *Recueil*, стр. I-3189), и спрямо прехвърлянето на дейност като оказване на домашна помощ на лица в неравностойно положение, от юридическо лице на публичното право на юридическо лице на частното право (Решение от 10 декември 1998 г. по съединени дела *Sánchez Hidalgo* и др. C-173/96 и C-247/96, *Recueil*, стр. I-8237).

41. Трябва да се отбележи, че член 1, параграф 1, буква в), първо изречение, от Директива 77/187, с изменението от Директива 98/50, изрично потвърждава, че

Директива 77/187 се прилага спрямо предприятия, които извършват икономическа дейност, независимо дали реализират печалба или не.

42. Трето, от съдебното решение за препращане е ясно, че дейността на APIM е изцяло поета и продължена от град Metz.

43. Националният съд, обаче, не предоставя никакви подробности относно мярката, която позволява на град Metz да поеме дейността на APIM.

44. Трябва да се отбележи в тази връзка, че целта на Директива 77/187 е да се гарантира продължаването на трудовите отношения в една самостоятелна стопанска единица независимо от всякаква промяна на собствеността. Решителният критерий за установяване наличието на прехвърляне по смисъла на Директива 77/187 е дали въпросната стопанска единица запазва своята идентичност, както се посочва *inter alia* от факта, че неговата дейност всъщност е продължена или възобновена (Решение от 18 март 1986 г. по дело Spijkers 24/85 Recueil, стр. 1119, точка 11, и, последно, посоченото по-горе Решение по дело Allen и др., точка 23).

45. При все че липсата на договорна връзка между прехвърлителя и приобретателя, може да посочи липса на прехвърляне по смисъла на Директива 77/187, това не може да бъде окончателно в тази връзка (вж. в този смисъл Решение от 11 март 1997 г. по дело Süzen C-13/95, Recueil, стр.1259, точка 11, и посоченото по-горе Решение по дело Sánchez Hidalgo и др., точка 22).

46. Директива 77/187 се прилага, когато в контекста на договорните отношения, е налице промяна във физическото или юридическото лице, което носи отговорност за извършването на стопанската дейност и което по този начин поема задълженията на работодателя спрямо служителите на предприятието (Решение от 10 февруари 1988 г. по дело Tellerup, наречен „Daddy's Dance Hall” 324/86, Recueil, стр. 739, точка 9, и Решение по дело Süzen, посочено по-горе, точка 12).

47. В делото по главното производство, град Metz поема дейността на APIM в нейната цялост и я продължава. По този начин се явява като новото юридическо лице, което отговаря за управлението на предприятието.

48. При тези обстоятелства, необходимо е да се определи дали, както се изтъква в точка 44 от настоящото решение, решаващият критерий за установяване наличието на прехвърляне по смисъла на Директива 77/187, именно, че въпросната стопанска единица запазва своята идентичност след прехвърлянето.

49. Простият факт, който не е оспорен в главното производство, че дейността, извършвана от стария и новия работодател е подобна, не оправдава заключението, че една самостоятелна стопанска единица е била прехвърлена. Стопанска единица не може да се редуцира до извършваната дейност. Нейната идентичност произлиза и от други фактори, като работна сила, ръководен персонал, начин на организация на дейността, оперативни методи или, в приложимите случаи, оперативните

средства, с които разполага (вж. посочените по-горе Решение по дело *Süzen*, точка 15, и Решение по дело *Sánchez Hidalgo* и др., точка 30).

50. Френското правителство и APIМ твърдят, че поемането на дейността на последното от град Metz под формата на административна служба, довежда до съществени изменения в начина на управление и работа и в условията, при които е действала прехвърлената стопанска единица. Френското публично право изисква от юридическите лица на публичното право, които поглъщат под формата на административна служба дейност, която преди това е извършвана от юридическо лице на частното право, да спазват специфични правила на управление, опериране и функциониране. Освен това, не е възможно публична организация, която поема дейност, осъществявана преди това от юридическо лице на частното право, да запази трудовите договори, доколкото служителите на публичните административни служби са публичноправни длъжностни лица, наети съгласно специални норми и процедури, като техният статут се определя от административното право.

51. В тази връзка френското правителство и APIМ препращат към съдебната практика на Cour de cassation в смисъл, че разпоредбите на националното право относно транспонирането на Директива 77/187 не са приложими, когато юридическото лице на публичното право извършва дейност, която то е поело под формата на административна служба, както в делото по главното производство, и, следователно, е според нормите на публичното право. По силата на тази съдебна практика, поемането на дейността под такава форма обхваща прекратяване на предприятието.

52. За да се определи дали са изпълнени условията за наличие на прехвърляне и по-специално дали въпросната стопанска единица по главното производство е запазила своята идентичност след като е била погълната от град Metz, националният съд трябва да вземе предвид всички факти, които характеризират въпросната сделка, включително вида на предприятието или дейността независимо дали неговите имуществени активи – като сгради и движимо имущество – са прехвърлени или не, стойността на неговите неимуществени активи към момента на прехвърлянето, независимо дали болшинството от неговите служители са поети от новия работодател или не, независимо дали неговите клиенти са прехвърлени, степента на сходност между дейностите преди и след прехвърлянето, и периода на прекратяване на тези дейности, ако има такъв. При все това, тези обстоятелства не са нищо друго освен частични аспекти на цялостната оценка, която трябва да се направи, и следователно не трябва да се разглеждат изолирано (вж. по-специално, посочените по-горе Решение дело *Spijkers*, точка 13, и Решение по дело *Süzen*, точка 14, Решение по дело *Sánchez Hidalgo* и др., точка 29, и Решение по дело *Allen* и др., точка 26).

53. Както отбелязва генералният адвокат в точка 102 от своето заключение, не може да се отхвърли, че при определени обстоятелства фактори като организация, опериране, финансиране, управление и приложими правни норми идентифицират

една самостоятелна стопанска единица по такъв начин, че всяка промяна на тези фактори, произтичаща от прехвърлянето на тази стопанска единица, би довела до промяна на нейната идентичност.

54. Но, изглежда, че това не е положението в делото по главното производство. Първо, от съдебното решение за препращане става ясно, че град Metz поема в цялост и продължава дейността на АРІМ, и продължава да издава и разпространява списанието *Vivre à Metz* под същата форма; второ, според френското правителство, АРІМ вече в действителност е работела като публична служба, извършваща дейност от обществен интерес.

55. Препращащият съд трябва да установи, в контекста на всички посочени по-горе фактори, дали е имало прехвърляне в делото по главното производство.

56. Що се отнася до всяко задължение, определено от националното право, да се прекратят трудовите договори, сключени съгласно частното право в случай на прехвърляне на дейност на юридическото лице на публичното право, в съответствие с член 4, параграф 2 от Директива 77/187, такова задължение представлява съществена, пряко произтичаща от прехвърлянето промяна в условията на работа в ущърб на служителя, следователно, при такива обстоятелства работодателят трябва да се счита отговорен за прекратяването на такива трудови договори.

57. Отговорът на поставените въпроси трябва да бъде, че при правилно тълкуване на член 1, параграф 1 от Директива 77/187, тази директива се прилага винаги когато община – юридическо лице на публичното право –, която оперира в рамките на специфични административноправни норми, поема дейности по информацията и рекламирането на услугите, които тя предлага на обществеността, когато такива дейности преди са извършвани в полза на тази община от сдружение с нестопанска цел – юридическо лице на частното право, – при условие че прехвърляната стопанска единица запазва своята идентичност.

По съдебните разноски

58. Разходите, направени от френското правителство и от Комисията, които са представили становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело има характер на инцидентен установителен иск в производството, висящо пред националния съд, последният следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпроса, поставен пред него от Conseil de prud'hommes de Metz с Решение от 14 април 1999 г., реши:

При правилно тълкуване на член 1, параграф 1 от Директива 77/187/ЕИО на Съвета от 14 февруари 1977 г. относно сближаване на законодателствата на държавите-членки по отношение на защитата на правата на работниците и служителите в случай на прехвърляне на предприятия, дейности или части от предприятия или дейности, тази директива се прилага винаги когато община – юридическо лице на публичното право –, която оперира в рамките на специфични административноправни норми, поема дейности по информацията и рекламирането на услугите, които тя предлага на обществеността, когато такива дейности преди са извършвани в полза на тази община от сдружение с нестопанска цел – юридическо лице на частното право, – при условие че прехвърляната стопанска единица запазва своята идентичност.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 26 септември 2000 година.

Подписи